

zaak 248839

0 BD

MV&J/SG/DW

HOGE RAAD DER NEDERLANDEN

Aan de Minister van Veiligheid en Justitie
Mr. I.W. Opstelten
Postbus 20301
2500 EH Den Haag

Administratie van Justitie
DINR - Den Haag - 2012

Datum: 03 APR 2012

Kenmerk: 12/5729065

Datum 30 maart 2012

Kenmerk 8254/JWF/bm

Duit Reg. DSC kopie 2406001

56/DW

Excellentie,

In uw brief van 5 maart 2012 hebt u ons ter consultatie toegezonden het concept-wetsvoorstel tot wijziging van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren in verband met de modernisering van het loopbaanbeleid en de introductie van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen.

Het concept-wetsvoorstel geeft mij aanleiding tot de volgende opmerkingen.

Artikel I, onderdelen D, E en F

Deze onderdelen betreffen wijzigingen in enkele bepalingen in Hoofdstuk 6A van de Wet rechtspositie rechterlijke ambtenaren (Wrra), welk hoofdstuk handelt over 'disciplinaire maatregelen, schorsing en ontslag' met betrekking tot - kort gezegd - rechters. De beslissingen in dit hoofdstuk worden genomen door de Hoge Raad op vordering van de Procureur-Generaal bij de Hoge Raad. De vordering van de Procureur-Generaal geschiedt ambtshalve, dan wel naar aanleiding van een verzoek van de functionele autoriteit van de betrokken rechter (artikel 46o Wrra).

De formulering van de voorgestelde wijzigingen in de artikelen 46j, 46k en 46ka Wrra sluit niet aan bij dit stelsel. Wij geven dit hierna nader aan voor elk van deze bepalingen.

Artikel 46j

De aanhef van het gewijzigde artikel 46j luidt als volgt.

"Bij de beoordeling of sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 46i, eerste lid betreft de functionele autoriteit de uitslag van de beoordeling door het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (...).

De tweede zin van het gewijzigde artikel 46j luidt, voor zover van belang, als volgt.

"Indien (...) kan aan het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen een oordeel (...) worden gevraagd en betreft de functionele autoriteit dit bij zijn beoordeling."

Artikel 46i Wrra bepaalt - kort gezegd - dat een rechter kan worden ontslagen ingeval van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte. Uiteraard zal de functionele autoriteit zijn beslissing zich tot de Procureur-Generaal te wenden met het verzoek bij de Hoge Raad een vordering in te stellen tot het ontslag van een arbeidsongeschikte rechter, baseren op het functieongeschiktheidsadvies. Maar het (uiteindelijke) oordeel over de vraag "of sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 46i, eerste lid" komt toe aan de Hoge Raad, niet aan de functionele autoriteit zoals de nieuwe formulering lijkt te suggereren.

Datum 30 maart 2012

Kenmerk 8254/JWF/bm

De toelichting bij artikel 46j versterkt deze onjuiste suggestie:

"Is ook herstel van zijn ziekte binnen zes maanden niet te verwachten, beoordeelt de functionele autoriteit of tot een ontslag wegens medische ongeschiktheid kan worden overgegaan. Het ontslagbesluit dient binnen één jaar na de datum van de beschikking wordt genomen.

(...)

Dit deskundigenoordeel dient de functionele autoriteit te betrekken in zijn oordeel of sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 46j, eerste lid" (bedoeld zal zijn art. 46i, eerste lid).

Artikel 46k

Het voorgestelde, nieuwe tweede lid van artikel 46k (betreffende herplaatsing) luidt, voor zover van belang, als volgt.

"2. Onverminderd het bepaalde in het eerste lid kan de rechterlijk ambtenaar (...) op voorstel van de functionele autoriteit in een verzoek als bedoeld in artikel 46o, tweede lid, een ander ambt of andere functie worden opgedragen (...)."

Deze formulering is onduidelijk doordat de zinsnede uit het (vergelijkbare) eerste lid van artikel 46k 'kan door de Hoge Raad' hier ontbreekt.

Artikel 46ka

Artikel 46ka eerste lid betreft ontslag wegens het niet naleven van verplichtingen gericht op werkhervatting. Het gewijzigde tweede lid van artikel 46ka luidt als volgt.

"2. Bij de beoordeling of er sprake is van een situatie als bedoeld in het eerste lid, kan de functionele autoriteit de uitslag van de beoordeling door het in artikel 46j, eerste lid, bedoelde Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen van de aanvraag op grond van artikel 64 van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen betrekken."

Ook hier lijkt de nieuwe formulering te miskennen dat het (uiteindelijke) oordeel over de vraag of een van de ontslaggronden van artikel 46ka lid 1 zich voordoet, toekomt aan de Hoge Raad. En ook hier vergroot de toelichting bij de wijziging de verwarring.

"De wijziging in dit onderdeel houdt verband met de introductie van de WIA. Met een negatieve beschikking van het UWV op de aanvraag van een WIA-uitkering die gebaseerd is op onvoldoende medewerking van de werknemer is voldaan aan de ontslagvoorwaarden van artikel 46ka, Wrra; de werkgever mag tot ontslag overgaan. Dit is reeds mogelijk op grond van het eerste lid van artikel 46ka."

Dat met een negatieve beschikking van het UWV is voldaan aan de ontslagvoorwaarden van art. 46ka is niet zonder meer gegeven; de Hoge Raad vormt hierover zijn eigen oordeel. Ook het gebruik van de (privaatrechtelijke) termen "werknemer" en "werkgever" is in dit verband onjuist. Het gaat hier om een ontslagbepaling voor rechterlijke ambtenaren (voor het leven benoemd) die worden ontslagen door de Hoge Raad, niet door de werkgever.

Datum 30 maart 2012

Kenmerk 8254/JWF/bm

Overige opmerkingen

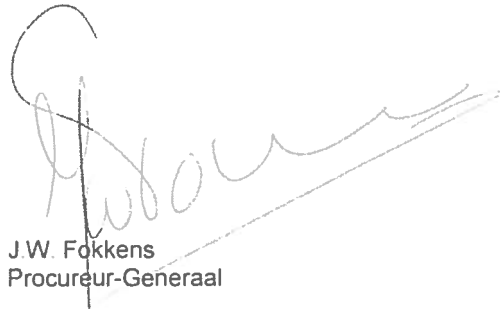
Het tweede en het derde lid van artikel 46j vervallen. In het tweede lid is thans bepaald dat de verzekeringsarts bij zijn beoordeling een door de functionele autoriteit aangewezen arts betreft en, indien de rechterlijk ambtenaar dit wenst, een door de rechterlijk ambtenaar aangewezen arts. Het derde lid schrijft voor dat de functionele autoriteit de rechterlijk ambtenaar erop wijst dat hij bevoegd is desgewenst een arts aan te wijzen. Het vervallen van de verplichting voor de verzekeringsarts om de in het tweede lid bedoelde artsen te betrekken bij zijn beoordeling is niet nader toegelicht. Het verdient aanbeveling dit alsnog te doen en daarbij aan te geven of deze wijziging gevolg heeft, en zo ja welk, voor de rechtspositie van de rechterlijk ambtenaar.

Niet duidelijk is waarom in artikel 46j *wel* en in artikel 46ka lid 2 *niet* uitdrukkelijk is bepaald dat de functionele autoriteit - ingeval geen beoordeling op grond van artikel 64 WIA heeft plaatsgevonden - een advies aan het UWV kan vragen op grond van artikel 32 Wet Suwi. Deze laatste mogelijkheid wordt genoemd in de toelichting bij beide artikelen.

Hoogachtend,

G.J.M. Corstens
President

J.W. Fokkens
Procureur-Generaal

